

Dominar l'ortografia

Com treballar l'ortografia i el vocabulari per reduir fins a un 80% les errades ortogràfiques a primària i ESO?

Índex

Un aportació pràctica.....	2
Breu visió global: com s'aprèn l'ortografia?.....	2
Quin vocabulari cal ensenyar i en quin ordre?	5
Eines pràctiques per aprendre els vocabularis cacogràfics	7
Programa informàtic www.edudigital.es	7
El circuit de sobres.....	8
Com avaluar la millora?	10
Una última observació sobre l'exigència avaluativa ortogràfica.....	12
Cloenda	13
Agraïments	13
L'autor.....	13
Per saber-ne més.....	14



Un aportació pràctica

Aquest article explica com **ensenyar l'ortografia** i, molt especialment, com **treballar el vocabulari** per **reduir fins a un 80% les errades** del nostre alumnat.

Després d'una breu visió global de l'aprenentatge de l'ortografia, aportaré un parell de **recursos útils per treballar el vocabulari** a l'aula: un programa informàtic i el circuit de sobres.

L'enfocament que proposo serà d'utilitat a la gran majoria del nostre alumnat, a excepció d'aquell amb trets dislèxics i paradislèxics¹, encara que també hi ha casos en què s'ha assolit una millora significativa.

Breu visió global: com s'aprèn l'ortografia?

Abans de continuar m'agradaria reflexionar breuement sobre un tema fonamental: com es domina l'ortografia? O, en altres paraules, com es té certesa de saber escriure un mot?

Prengueu-vos un temps per respondre la qüestió següent:

Domineu la paraula **hora**? Com teniu certesa de la seva escriptura?

Moltes persones creuen que coneixen l'escriptura d'una paraula remetent-se a normes ortogràfiques, però, encara que l'escriptura d'una paraula pugui explicar-se a través d'una norma, les persones amb bona ortografia gairebé mai hi acudim abans d'escriure-la, sinó que només acudim a la normativa en cas de dubte.

Però, per què **hora** s'escriu així? Heu trobat alguna norma que us expliqui per què porta **h**? I si l'heu trobada, heu recorregut a aquesta norma abans d'escriure el mot o, simplement, "sabíeu" la paraula?

La majoria dels i les ensenyants se sorprenden quan reflexionen sobre aquest tema. Simplement "saben" la paraula, però no són conscients de quin és el procés que els duu a "saber-la".

¹ Aquell alumnat amb dificultat per llegir i escriure amb agilitat a causa de problemes del sistema neuronal.



Vegem ara quin és el procés que heu seguit vosaltres, que és idèntic al de totes les persones que tenen bona ortografia i, que per tant, és el que haurem d'ensenyar:

1) Les persones amb bona ortografia, quan volen escriure, **busquen la imatge mental d'aquella paraula**. L'escriptura es converteix en una "còpia" de la paraula que prèviament han emmagatzemat a la seva ment.

Les persones amb mala ortografia segueixen altres estratègies:

- Quan escolten una paraula, com per exemple *núvol*, pot ser que s'imaginin un núvol.
- També pot succeir que escoltin el vocable per decidir si l'escriuen amb *v* o *b*, quan en realitat sonen igual i no poden diferenciar-se auditivament.
- Una altra possibilitat és que cerquin en les sensacions que els provoca tal paraula.

Cap de les tres formes anteriors, com es comprendrà, pot portar a una bona ortografia i, per tant, són estratègies mentals que cal abandonar a favor de la memòria visual aplicada a l'ortografia.

2) En segon lloc, les persones amb bona ortografia **noten si la imatge que tenen de la paraula és prou bona com per escriure-la amb plena seguretat**. En aquest cas, automàticament passen al pas següent. Si tenen dubtes, llavors consultaran un diccionari, preguntaran una tercera persona, buscaran un sinònim o qualsevol altra estratègia similar.

3) Finalment, **escriuen la paraula**, la imatge de la qual tenen emmagatzemada a la seva ment i han reconegut amb plena seguretat.

Com es pot suposar, aquest procés d'escriptura es realitza de forma **inconscient i a enormes velocitats**. Per això, poques persones saben exactament què fan quan escriuen.

Per comprovar que això, efectivament, funciona d'aquesta manera, convido els lectors o les lectores a pensar, per exemple, en noms de ciutats conegudes, productes de cuina, animals, marques d'electrodomèstics o cotxes, etc. i veureu com seguïu aquesta estratègia mental per tenir certesa de l'ortografia dels mots.

Per tant, només quan l'alumnat VEGI les lletres dels mots dins el seu cap, podrà tenir o no certesa de la seva escriptura. Mentre no integri un vocabulari



determinat amb una estratègia visual no podrà saber si l'escriu amb correcció o no.

Per tant, l'afirmació anterior ens porta a respondre la pregunta d'aquest apartat: cal que ensenyem l'ortografia com un procés per recordar visualment les lletres de les paraules de forma automàtica i, alhora, vincular aquest procés al vocabulari que l'alumnat hagi d'utilitzar.

És a dir, que **hem d'ensenyar dues coses**:

1) **Recordar visualment les paraules de forma automàtica.**

2) **Integrar els vocabularis que s'utilitzen en escriure.**

En fer-ho així, la millora ortogràfica resulta evident. Però, a més, en ensenyar a recordar visualment els mots de forma automàtica, veurem que qualsevol treball ortogràfic posterior que es realitzi ofereix més bons resultats. En aquest sentit, ensenyar a recordar visualment les paraules resulta previ i imprescindible: mentre això no es faci cap treball ortogràfic donarà bon resultat.

Remarco el que he dit al paràgraf anterior perquè és fonamental per entendre el que succeeix a la classe: mentre un/a alumne/a no recorda visualment les paraules és impossible que millori ortogràficament. Però, i aquesta és una bona notícia, quan ha integrat aquesta capacitat de recordar visualment els mots, qualsevol treball ortogràfic posterior serà útil i profitós.

Una altra bona notícia: aquesta capacitat de recordar visualment les paraules només cal ensenyar-la una sola vegada durant tota la vida, ja que, una vegada apresada, s'automatitza i s'utilitza sempre de forma inconscient. Per tant, abordar l'ortografia des d'aquesta perspectiva no és afegir més feina a la ja important càrrega docent, sinó reordenar-la perquè sigui més útil i fructífera.

En aquest article no aprofundirem en com ensenyar aquesta estratègia visual a un grup classe, però convidem les persones interessades a llegir el llibre que ho explica, *Bona ortografia sense esforç amb PNL. Proposta metodològica per a docents*², perquè cada docent pugui preparar els materials que calen per ensenyar-ho i dur-ho a terme.

² Com abans he mencionat, aquest llibre de Boira Editorial es pot encarregar a qualsevol llibreria del país. També es pot descarregar gratuïtament de l'apartat d'educació del web de l'editorial: www.boiraeditorial.com



Una altra opció per transmetre aquesta estratègia visual al nostre alumnat és usar qualsevol dels dos quaderns que ensenyen aquest procés i que es poden fer servir a partir dels nou o deu anys: *Bona ortografia sense esforç. Primària i ESO* o bé *Dominar l'ortografia. Quadern per fer a casa o a l'aula* de Boira Editorial. Ambdós estan dissenyats per ensenyar, d'una forma natural, aquesta estratègia visual a l'alumnat de primària i de secundària.

Aquests quaderns es poden trobar a qualsevol llibreria. També és possible descarregar-se gratuïtament un exemplar de mostra des del web de l'editorial. Cal tenir present que només cal usar un dels dos quaderns (el que més us agradi) un sol cop al llarg de l'escolaritat. L'editorial us pot, fins i tot, oferir els arxius en PDF per fotocopiar-los de forma gratuïta si el vostre alumnat té greus dificultats econòmiques³ i no els pot adquirir.

Un cop el vostre alumnat ha integrat una estratègia ortogràfica basada en la memòria visual, cal passar a treballar els vocabularis.

Quin vocabulari cal ensenyar i en quin ordre?

Segons la bibliografia existent i després de diversos anys experimentant en aquest tema, he arribat a la conclusió que cal treballar tres vocabularis **en tres fases consecutives**.

En una **primera fase**, cal assegurar que tot l'alumnat domini els mots més habituals i que més sovint s'escriuen malament. Encara que aquest vocabulari pot variar segons l'edat, la zona geogràfica on es trobi el centre educatiu o la classe social del nostre alumnat, he confeccionat una llista de paraules que seran reconegudes com molt habituals per la gran majoria de les persones que parlen català⁴. Aquest vocabulari es coneix com **vocabulari bàsic cacogràfic**⁵.

En dominar-se aquest primer vocabulari, el canvi als escrits del nostre alumnat és espectacular: la gran majoria de les paraules que s'usen ja s'escriuen bé.

³ Això ha estat així en nombroses escoles d'Amèrica del Sud. No dubteu a posar-vos en contacte amb l'editorial si aquest és el vostre cas a través del correu electrònic info@boiraeditorial.com

⁴ Al quadern de l'alumnat *Bona ortografia sense esforç. Primària i ESO* de Boira Editorial he llistat unes 250 paraules, mentre que al quadern *Dominar l'ortografia* de la mateixa editorial n'he escollit les 128 més habituals. Les podeu consultar a qualsevol quadern o, fins i tot, descarregant-vos el PDF de mostra gratuït des del web de l'editorial: www.boiraeditorial.com

⁵ "Cacogràfic" significa que és el que, estadísticament, més errades acumula.



Com hem focalitzat la nostra atenció en els mots que més errades produeixen, hem eliminat, d'un sol cop, la gran majoria de les seves faltes.

Després d'aquesta fase, però només quan realment s'hagi dominat el vocabulari bàsic, podrem passar a la **segona fase**. En aquest segon moment, cal abordar el **vocabulari personal de cada estudiant**. L'objectiu serà que cada noi o noia focalitzi el seu esforç en estudiar i integrar els mots que usa sovint, però que escriu malament.

Aquesta segona fase necessita, per tant, una gran individualització del procés: els mots que ha d'estudiar una persona poden ser totalment diferents dels que ha d'estudiar una altra persona de la mateixa aula. **La personalització d'aquests vocabularis és la clau de l'èxit en aquesta segona etapa**. En aquest article donarem orientacions pràctiques per personalitzar aquest treball fàcilment.

En una **tercera fase** que, temporalment, pot iniciar-se a les cinc o sis setmanes després d'haver començat el vocabulari cacogràfic personal, cal que s'abordin els **vocabularis específics**.

En aquest sentit és lògic que, per exemple, en iniciar-se un tema de socials, s'abordin els mots claus i conflictius d'aquell tema. Caldrà fer el mateix en totes les assignatures: naturals, matemàtiques... Naturalment, només cal incorporar als vocabularis específics aquells mots que compleixen dues característiques: que són importants en aquell tema o àrea i que poden generar errades ortogràfiques.

Naturalment, aquest vocabulari específic també s'ha de "personalitzar" en funció del currículum trimestral concret de cada escola. No tindria sentit incloure deu mots de figures geomètriques si, aquell trimestre, no s'està estudiant geometria en aquella aula.

Aquesta tercera fase vincula l'ortografia amb totes les àrees de forma transversal i la fa significativa per a totes i cadascuna de les assignatures. Fer-ho així és transmetre a l'estudiant un missatge clar: en aquest centre escolar l'ortografia és important i tot el professorat estem d'acord en aquest punt.

En abordar el treball ortogràfic del vocabulari en l'ordre que he suggerit, el nostre alumnat obtindrà una important millora ortogràfica i veurem com el seu tant per cent de faltes d'ortografia baixa espectacularment.



Eines pràctiques per aprendre els vocabularis cacogràfics

Per dominar els mots que més faltes produeixen o, dit d'una altra manera, els vocabularis cacogràfics, cal treballar de forma sistemàtica i individualitzada. Conèixer les dues eines pràctiques que exposaré a continuació pot ser de gran ajuda. En concret em refereixo a:

- a) el programa informàtic www.edudigital.es (educació digital punt com)
- b) el circuit de sobres

Programa informàtic www.edudigital.es

En entrar a la pàgina d'Educació digital, www.edudigital.es, trobareu una pàgina per registrar-se perquè les dades concretes de cada alumne/a es guardin d'una sessió a l'altra. Si l'estudiant no estigués registrat, tot el treball realitzat es perdria en tancar l'ordinador.

Un cop registrat, en entrar dins el programa, veureu que, a més de la presentació del programa on s'explica com funciona, s'ofereixen tres opcions: treballar el vocabulari, afegir paraules i veure paraules.

A l'apartat "Treballar vocabulari", el programa pregunta l'ortografia del vocabulari bàsic cacogràfic compost per les 128 paraules que més sovint s'escriuen malament en català.

En funció de les respostes de l'estudiant, el programa aprèn a preguntar de forma intel·ligent: pregunta amb major freqüència les paraules que més ha fallat l'alumne/a.

En encertar les lletres que componen una paraula, el programa mostra una nova paraula. Si l'estudiant s'equivoca, el programa mostra el mot ben escrit perquè l'estudiant li faci una "foto" mental, i li demana que el lletregi en veu alta començant pel final. El programa també lletreja en veu alta el mateix mot començant des del final perquè l'alumnat comprovi que ho diu bé. Aquest exercici es repeteix per a tots els mots on hi ha errades: preguntar i obligar a visualitzar i a lletrejar des del final.



La raó d'obligar a lletrejar des del final enlloc de fer-ho des del principi és perquè resulta impossible fer-ho si no es veu la paraula. D'aquesta manera s'obliga a usar la memòria visual en fer l'exercici. Les persones que vulguin aprofundir en la base teòrica d'aquest plantejament poden consultar el llibre per a docents que abans he citat.

En clicar a la pestanya "Afegir Paraules" es poden introduir, a través del teclat, les paraules dels vocabularis personals i específics que es vulguin estudiar. El programa les incorporarà i en preguntarà l'ortografia igual com ha fet amb el vocabulari bàsic. Com s'observarà, aquesta funció és clau per personalitzar l'estudi i també permet que cada zona afegixi el seu propi vocabulari: mots balears, valencians, de l'Alguer, de la zona central... Per tant, també ofereix un suport clar a les diferents variants del català que, tot sovint, no es troben recollides als llibres impresos. Gràcies a aquesta funció també és possible afegir vocabularis específics.

Finalment, la pestanya "Veure el vocabulari" permet veure la llista dels mots que el programa pregunta per tal de dur-ne el control i, fins i tot, saber els cops que s'han encertat o errat.

Aquest programa, que en aquesta versió és gratuïta, facilita enormement la tasca d'estudi del vocabulari bàsic (ja ve carregat de sèrie), també ho fa amb el personal i els específics.

S'aconsella usar-lo uns 20 minuts diaris en dues tandes de 10 minuts. El programa es pot fer servir en un ordinador, ipad o telèfon mòbil. Per tant, podem dir que és un recurs que viatja amb l'estudiant a tot arreu.

El programa www.edudigital.es ha estat concebut perquè sigui fàcil i eficaç. No busca ser un joc o un programa bàsicament divertit i ple de color, sinó un programa útil per aprendre ortografia d'una forma eficaç.

El circuit de sobres

Existeixen moltes estratègies eficaces per treballar el vocabulari sense la utilització de sistemes informàtics. Tanmateix, són estratègies que tenen algunes limitacions: no estan automatitzades, cal que l'equip docent o la família supervisin de forma més continuada, no ofereixen informació automàtica d'un grup o d'un/a estudiant, etc.



Boira Editorial
www.boiraeditorial.com
info@boiraeditorial.com

Entre la diversitat d'estratègies, una que considero molt eficaç i senzilla per tal de treballar el vocabulari és "el circuit de sobres" que, de fet, s'explica també al quadern *Dominar l'ortografia* de Boira Editorial.

El seu funcionament és el següent:

1r. En primer lloc, es demana l'alumnat que retalli unes targetes d'uns 2 cm x 4 cm. A cada targeta s'hi escriurà un mot del vocabulari a treballar. Es recomana no fer més de 25-30 mots a la vegada, però tampoc menys de 15-20.

2n. Es demana a cada alumne/a que miri la paraula fins que, en tancar els ulls, la segueixi veient a la seva memòria visual.

3r. Es demana que lletregi la paraula començant pel final.

4t. Després es demana que la lletregi començant pel principi. I així amb totes les paraules que estudiï.

5è. Prèviament se li haurà demanat que tingui preparats quatre sobres i que hagi marcat cada sobre amb un número: 1, 2, 3 i 4.

6è. L'estudiant ha de guardar totes les paraules al sobre 1. Els altres sobres estan buits encara.

7è. L'estudiant ha de demanar a algú que li preguntï les paraules o se les ha d'autodictar.

8è. Cal que deixi al sobre 1 les paraules que ignori o que, tot i haver-les encertat, no sabia amb total seguretat.

9è. Al sobre 2 ha de guardar els mots que hagi sabut correctament del sobre 1.

10è. Cal procurar que una tercera persona li preguntï totes les paraules cada dia com a mínim una vegada. A classe això es pot fer deixant quinze minuts i organitzant aquest treball per parelles d'alumnes.

11è. Quan l'alumne sàpiga les paraules del sobre 1, les haurà de posar al 2 per a la propera vegada que li hagin de preguntar.

12è. Quan sàpiga les paraules del sobre 2, les haurà de posar al 3 per a la propera vegada que li preguntin.



13è. Les paraules del sobre 3 que s'hagin sabut correctament hauran d'anar al sobre 4.

14è. El sobre 4 és per a les paraules que ja es dominen. Aquestes paraules del sobre 4 només cal preguntar-les un cop per setmana per garantir que no s'obliden.

15è. Si l'alumne/a falla en una paraula de qualsevol sobre, s'haurà de col·locar al sobre 1 perquè torni a començar el circuit⁶.

Quan es domina, aquest és un sistema senzill i altament eficaç, encara que menys còmode que el treball informàtic. És important remarcar a l'alumnat que cal que estudiïn les paraules de cada sobre diàriament, tal com he explicat abans: mirar-les, recordar-ne la imatge, lletrejar-les des del final i lletrejar-les des del principi⁷.

En lloc de sobres també es poden usar quatre pinces d'estendre la roba, quatre clips o altres objectes similars.

Com avaluar la millora?

En aquest article defensem que, si se segueix la nostra proposta, és a dir, ensenyar a recordar les paraules d'una forma visual i treballar el vocabulari tal com hem dit, la reducció de les faltes d'ortografia del nostre alumnat arribarà fins al 80 % en poques setmanes. De fet, la gran majoria de l'alumnat obtindrà una millora entre un 50 i un 80%.⁸

Però per demostrar-ho, caldrà avaluar el nostre alumnat a l'inici i al final del procés. Per aquest motiu vull proposar un sistema avaluatiu objectiu que ens ajudi a comprovar aquest avanç.

Perquè una avaluació sigui vàlida ha de complir, com a mínim, tres característiques:

⁶ En comparació, el programa informàtic ja té un sistema intel·ligent per prioritzar quines paraules ha de preguntar més cops i quines menys, en funció de si s'han sabut bé anteriorment prou cops.

⁷ Als quaderns per a l'alumnat en paper, així com al llibre d'ampliació per als docents hi ha moltes més estratègies d'estudi que poden ser útils de conèixer. Però aquesta és l'estratègia fonamental: lletrejar enrere i endavant un mot mentre es veu a la pròpia pantalla mental.

⁸ Vull remarcar que no es promet l'escriptura perfecta, sinó una millora molt considerable i un sistema que facilitarà l'aprenentatge ortogràfic posterior.



1.- Ha de mesurar allò que es vol avaluar, en aquest cas, les faltes ortogràfiques; és a dir, ha de ser **específica**.

2.- Aplicada a persones amb els mateixos coneixements, ha de donar resultats similars, és a dir, ha de ser **coherent**.

3.- Corregida per diferents persones, ha d'oferir resultats similars, és a dir, ha de ser **objectiva**.

En la meua opinió, aquestes tres característiques moltes vegades no es donen en la mesura de l'ortografia. A vegades, posem la nota en funció d'un dictat o un exercici ortogràfic que hem escollit a l'atzar. Però obtindríem uns resultats prou diferents si n'haguéssim agafat un altre. Davant d'uns exercicis o uns dictats concrets, no tothom estarà d'acord en que siguin els més idonis per mesurar el nivell ortogràfic d'un determinat curs acadèmic. Per una altra banda, la correcció de redaccions, exercicis i dictats, tot sovint, dóna peu a resultats finals prou diferents perquè existeixen criteris subjectius de correcció diferents.

Cal, doncs, cercar un sistema avaluatiu de l'ortografia que sigui més específic, coherent i objectiu.

En aquest sentit faig una proposta concreta: avaluar l'alumnat en funció del TANT PER CENT D'ERRADES que realitza en escriure lliurement.

La forma de fer-ho és ben senzilla: a partir de textos que l'alumnat escrigui de forma lliure (redaccions, exercicis de qualsevol matèria, exàmens...) hem de comptabilitzar el número d'errades, multiplicar-lo per cent i dividir-lo pel nombre de paraules escrites. El resultat serà el tant per cent d'errades ortogràfiques d'aquella persona concreta.

No ens cal fer un examen específic d'ortografia: qualsevol treball d'aula on l'estudiant escrigui lliurement és susceptible de ser avaluat, sempre i quan tingui una extensió suficient com per ser estadísticament significatiu.

Fer-ho així té l'avantatge de l'objectivitat, tant per a l'alumnat com per al professorat, i ajuda cada estudiant a tenir un objectiu personal: reduir el propi tant per cent d'errades ortogràfiques.



Boira Editorial
www.boiraeditorial.com
info@boiraeditorial.com

Sé que aquesta proposta és inhabitual i desconeguda entre els equips docents i per tant suggereixo que es mediti i valori amb calma abans de rebutjar-ne la implantació a l'aula⁹.

Una última observació sobre l'exigència avaluativa ortogràfica

En la meua experiència com a docent, formador i assessor per a escoles, he pogut veure com, a molts centres educatius, l'ortografia, *de facto*, ha deixat d'avaluar-se. No dic que no entri dins l'examen, però mai no se suspèn cap estudiant per tenir mala ortografia.

Lògicament això té conseqüències: una gran part de l'alumnat no dóna valor a l'ortografia, sap que se l'animarà a estudiar-la, "a fixar-s'hi", però que no hi haurà cap més conseqüència, que mai no suspèndrà per aquest concepte... i per tant, focalitzarà el seu esforç en una altra direcció!

Potser mantinc una postura una mica massa "antiga", però tinc la impressió que fins que no es marqui una línia clara a cada curs i/o cicle per sota de la qual no es pot aprovar, gran part de l'alumnat no es prendrà seriosament l'ortografia.

També crec que cada centre educatiu ha de decidir on posa, exactament, aquesta frontera entre l'aprobat i el suspens. La mitjana actual de cada curs o cicle pot ser una bona indicació inicial per tenir alguns criteris d'on situar aquestes fronteres. En la meua opinió, no és tant important que la frontera es fixi exactament aquí o allà, sinó que la seva mera existència ja indiqui a l'alumnat que l'ortografia és quelcom seriós, que realment s'avalua i es valora al centre escolar.

Sé que avaluar l'ortografia a partir d'un tant per cent facilita i ofereix un criteri comú en aquesta tasca d'avaluació, a més de fer-la transparent i objectiva, per tant, crec que ajudarà a avançar en la direcció adequada.

⁹ Aquesta proposta està més àmpliament explicada a *Bona ortografia sense esforç amb PNL. Proposta metodològica docent* de Daniel Gabarró, publicat per Boira Editorial. Pot trobar-se a qualsevol llibreria en català i castellà. També pot descarregar-se gratuïtament de l'apartat d'educació del web de Boira Editorial, www.boiraeditorial.cat.



Cloenda

Tinc el desig que aquest text breu hagi aportat una visió global, enriquidora i concreta de com millorar l'ortografia del nostre alumnat a través de l'estudi del vocabulari.

Aquest document no té drets d'autoria, sinó ben al contrari: se us anima a difondre'l entre els diferents membres del claustre, entre escoles i, fins i tot, a famílies que puguin estar interessades en conèixer aquests materials.

Agraïments

Vull mostrar públicament el meu agraïment a Francesc Guillén, l'informàtic que ha realitzat el programa www.edudigital.es, i a Boira Editorial. Ambdós ofereixen una part important del seu treball de forma gratuïta, en especial a les persones i grups que no tenen possibilitats econòmiques. Gràcies.

L'autor

Daniel Gabarró Berbegal (Barcelona, 1964) és mestre, psicopedagog, llicenciat en humanitats, expert en PNL i diplomat en direcció i organització d'empreses.

Amb experiència docent des de fa 23 anys a educació infantil, primària i secundària, i també a la universitat com a ex professor de la Universitat Ramon Llull i de la Universitat de Lleida. Actualment es dedica a la formació i a la recerca.

També és col·laborador habitual dels programes "L'ofici de viure" de Catalunya Ràdio i "Bricolatge emocional" de TV3.

Ha publicat diversos materials sobre temes educatius: tècniques d'estudi, tècniques d'investigació, llenguatge, didàctica de l'ortografia, evolució moral... Molts dels seus materials poden descarregar-se sense cost del web www.boiraeditorial.com i del seu web personal www.danielgabarro.cat



Boira Editorial
www.boiraeditorial.com
info@boiraeditorial.com

Per saber-ne més

Tal com hem citat al llarg del text, podeu ampliar informació a través de les següents publicacions, que podeu trobar a qualsevol llibreria¹⁰:

En català:

Bona ortografia sense esforç. Quadern de primària i ESO; (2010); Daniel Gabarró ; Boira editorial; Lleida; ISBN 978-84-15218-27-2¹¹

Bona ortografia sense esforç. Quadern de batxillerat, FP i persones adultes; (2010); Daniel Gabarró; Boira editorial; Lleida; ISBN 978-84-15218-28-9¹²

Bona ortografia sense esforç amb PNL. Proposta metodològica per a docents; (2010); Daniel Gabarró i Conxita Puigarnau; Boira Editorial; Lleida; ISBN 978-84-15218-29-6¹³

Dominar l'ortografia. Quadern per fer a casa o a l'aula¹⁴; (2011); Daniel Gabarró; Boira Editorial; Lleida; ISBN: 978-84-15218-33-3¹⁵

En castellà:

Buena ortografía sin esfuerzo. Cuaderno de primaria y ESO; (2010); Daniel Gabarró; Boira Editorial; Lleida; ISBN: 978-84-15218-21-0¹⁶

¹⁰ Només cal indicar a la llibreria que la distribuïdora a Catalunya és Besai; a València, Gea Llibres; a Menorca, Pau; i a Mallorca i Eivissa és Moll.

¹¹ Podeu descarregar un PDF de mostra des de l'apartat d'educació de www.boiraeditorial.com. Fixeu-vos que a dalt a la dreta podeu clicar sobre una bandera catalana o espanyola en funció de la llengua en què vulgueu els llibres.

¹² Ídem

¹³ Aquest llibre es pot descarregar gratuïtament des del web mencionat.

¹⁴ Recomanat a partir de 10 anys. Inclou vocabulari bàsic balear i valencià.

¹⁵ Podeu baixar un PDF de mostra des de l'apartat d'educació de www.boiraeditorial.com. Fixeu-vos que a dalt a la dreta podeu clicar sobre una bandera catalana o espanyola en funció de la llengua en què vulgueu els llibres.

¹⁶ Ídem



Boira Editorial
www.boiraeditorial.com
info@boiraeditorial.com

Buena ortografía sin esfuerzo. Cuaderno de bachillerato, FP y personas adultas; (2010); Daniel Gabarró; Boira Editorial; Lleida; ISBN: 978-84-15218-22-7¹⁷

Buena ortografía sin esfuerzo con PNL. Propuesta metodológica para docentes; (2010); Daniel Gabarró y Conxita Puigarnau; Boira Editorial; Lleida; ISBN: 978-84-15218-24-1¹⁸

Dominar la ortografía. Cuaderno para hacer en casa o en el aula; (2011); Daniel Gabarró; Boira Editorial; Lleida; ISBN: 978-84-15218-32-6¹⁹

Daniel Gabarró Berbegal
www.danielgabarro.cat

Lleida, 5 de juny de 2011

¹⁷ Ídem

¹⁸ Aquest llibre es pot descarregar gratuïtament, encara que també es pugui comprar a llibreries.

¹⁹ Podeu baixar un PDF de mostra des de l'apartat d'educació de www.boiraeditorial.com. Fixeu-vos que a dalt a la dreta podeu clicar sobre una bandera catalana o espanyola en funció de la llengua en què vulgueu els llibres.



Boira Editorial
www.boiraeditorial.com
info@boiraeditorial.com